

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر بروموکریپتین بر فعالیت بیماری آرتریت روماتوئید

محل انتشار:

دوماهنامه فیض، دوره 17، شماره 4 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

کمال اصالت منش - استادیار، گروه داخلی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان

هاله صدراپی - دستیار داخلی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان

بتول زمانی - دانشیار، گروه داخلی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان

سیدعلیرضا مروجی - دانشیار، مرکز تحقیقات تروما، دانشگاه علوم پزشکی کاشان

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: بروموکریپتین یک آلکالوئید ارگوت است که باعث سرکوب سنتز پرولاکتین میشود. برخی مطالعات از نقش پرولاکتیندر توسعه و فعالیت بیماری آرتریت روماتوئید (RA) حمایت کرده اند. لذا، در این مطالعه به بررسی اثر بروموکریپتین بر فعالیت بیماری RA پرداخته می شود. مواد و روش ها: در این مطالعه مداخله ای دوسو کور 174 بیمار مبتلا به آرتریت روماتوئید مراجعه کننده به کلینیک بیمارستان شهیدبهشتی کاشان طی سال 90 وارد مطالعه شدند. بیماران به صورت بلاک تصادفی به دو گروه تقسیم شدند. یک گروه بروموکریپتین 2/5 میلی گرم 2 با در روز و گروه دیگر دارونما دریافت کردند. کلیه بیماران در ابتدای مطالعه و طی ماه های دوم و ششم از نظر تورم، تندرسمفصل، شدت درد بر اساس VAS، ESR، DAS و بررسی شدند. نتایج: تورم اولیه در گروه بروموکریپتین پس از 6 ماه از 3/7 به 0/59 رسید که در مقایسه با گروه کنترل دارای کاهش معنی داری بود. هم چنین، در این گروه شدت درد در مقیاس VAS طی 6 ماه از 82/1 به 23/15 رسید که در مقایسه با گروه کنترل دارای کاهش معنی داری بود. به علاوه، میزان DAS طی این مدت از 3/8 به 3/5 رسید که در مقایسه با گروه کنترل دارای کاهش معنی داری بود. پارامترهای ESR و تدرنس کاهش معنی داری نداشت. نتیجه گیری: در مجموع می توان گفت بروموکریپتین در بیماران آرتریت روماتوئید باعث کاهش تورم، شدت درد و DAS می شود. و تدرنس کاهش معنی داری نداشت

کلمات کلیدی:

برموکریپتین، آرتریت روماتوئید VAS، DAS

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/947540>

